

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119432954
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119432954.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudkyň JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v spore žalobcu SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 910 739, právne zastúpeného Mgr. Miroslav Hancom, advokátom, so sídlom Hruštiny 602, 010 01 Žilina, proti žalovanej B. W. E., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, XXX XX U. O., právne zastúpenej JUDr. Róbertom Lakatošom, advokátom, so sídlom Daxnerova č. 5, 979 01 Rimavská Sobota, o zaplatenie 2.828,89 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csp/53/2020-215 z 27. apríla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd,“ alebo „súd prvej inštancie,“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 27. 04. 2021 žalobu zamietol (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi (II. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 2.828,89 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.828,89 Eur počnúc od 21. 06. 2018 až do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neoprávneného odberu plynu na odbernom mieste: B. Bartóka č. 1039/6, Rimavská Sobota za obdobie od 22. 07. 2017 do 30. 05. 2018. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp. zn. 33Up/1682/2019 zo dňa 02. 12. 2019 namietala nedostatok pasívnej legitímácie, pretože nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pre katastrálne územie Rimavská Sobota v roku 2011 nadobudla Darovacou zmluvou od Y. H. E., avšak nehnuteľnosti neužívala. Zmluvné vzťahy na odbernom mieste mal uzatvorené Y. H. E.. Odbernému miestu zodpovedajú nebytové priestory v budove na ulici B. S. 6, U. O., ktoré Y. H. E. prenajal spoločnosti General, s.r.o. na základe Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 01. 03. 2017. Nájomné zahŕňovalo poplatky za služby spojené s nájmom, za odber zemného plynu. Žalovaná nevedela o nedoplatkoch, ani o ukončení zmluvy o dodávke plynu až do momentu demontáže meracieho zariadenia. Žalobca pristúpil k demontáži plynomeru dva roky po ukončení zmluvného vzťahu a nepreukázal, že k odberu zemného plynu došlo po ukončení zmluvy o dodávke. Deklaroval stav meradla (8442 m3) v čase demontáže ku dňu 30. 05. 2018, avšak nie je zrejmé, ako výšku škody vypočítal.

Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov súd zistil, že žalobca je obchodná spoločnosť, ktorá je prevádzkovateľom distribučnej siete (plynárenské rozvodné zariadenie v zmysle ust. § 2 písm. c) bod 5 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike).

Žalovaná podľa výpisu z LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie U. O., okres U. O., je podielová spoluvlastníčka nehnuteľností o veľkosti spoluvlastníckeho podielu v pomere 3 k celku, ktoré sú vedené ako parcely registra C-KN, parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 36 m², parc. č.

XXXX/X, zastavané plochy a nádvorí o výmere 347 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvorí o výmere 195 m² a parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorí o výmere 194 m². Zároveň je vlastníčka budovy súp. č. XXXX situovanej na pozemku parcely registra C-KN parc. č. F.a parc. č. XXXX/X (ďalej aj „nehnutelnosti“). Z výpisu LV č. XXXX vyplynulo, že ďalšou podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností je I. E.ová, ktorá vlastní spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 v pomere k celku nehnuteľností. Žalovaná nehnuteľnosti nadobudla darovaním na základe Darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V XXX/XXXX - XXX/XXXX a právnym titulom kúpy v zmysle Kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V XXXX/XXXX - XXXX/XXXX. Objekt nehnuteľnosti žalovaná nadobudla darovaním od Y.. H. E. a nachádza sa na ulici B. S. 6, U. O., kde je umiestnené odberné miesto na odber zemného plynu.

Súd prvej inštancie zistil, že žalovaná nehnuteľnosti reálne neužívala a nespotrebovala v nehnuteľnostiach žiadne média (voda, plyn, elektrina), pretože po darovaní nehnuteľnosti naďalej využíval Y.. H. E. (bývalý manžel žalovanej). Uvedený stav bolo výsledkom vzájomnej dohody žalovanej a Y.. H. E.. Na odbernom mieste B. S. XXXX/6, U. O. Y.. H. E. figuroval ako účastník zmluvného vzťahu podľa Zmluvy o dodávke plynu. Odbernému miestu zodpovedajú nebytové priestory nachádzajúce sa v pivničných priestoroch objektu budovy na ulici B. S. 6, U. O.. Predmetné priestory Y.. H. E. ďalej prenajal na základe Zmluvy o nájme nebytových priestorov uzatvorenej medzi prenajímateľom (Y.. H. E. STAVO) a nájomcom (spoločnosť General s.r.o.) dňa 22. 02. 2017, pričom nájomcovi bol do úžitku daný nebytový priestor o celkovej rozlohe 220 m² nachádzajúci sa v objekte budovy (pivničné priestory) na pozemku parcela registra CKN, parc. č. XXXX, za účelom využitia priestorov na prevádzku baru s dojednanou dobou trvania nájmu na neurčitý čas počnúc od 01. 03. 2017. Podľa článku IV. Zmluvy o nájme nebytových priestorov si zmluvné strany dojednali nájomné vo výške 500,- Eur, ktoré zahŕňovalo poplatky za všetky služby spojené s prenájmom nehnuteľnosti (elektrina, kúrenie, voda, odvoz smetí). Dodávateľ plynu (SPP, a.s) písomným oznámením dňa 08. 06. 2016 adresovaným druhému účastníkovi Zmluvy o dodávke plynu - Y.. H.ovi E.ovi STAVO uplatnil právo podľa § 344 Obchodného zákonníka a článku VII. bod 5 Obchodných podmienok z dôvodu porušovania zmluvných povinností a pre neuhradenie pohľadávok po lehote splatnosti v celkovej výške 174,80 Eur a odstúpil od Zmluvy o dodávke plynu na odberné miesto č. XXXXXXXXXXXX, ul. B. S. 6, U. O..

Dňa 30. 05. 2018 žalobca pristúpil k demontáži meradla na odbernom mieste B. S. XXXX/6, U. O., evidované na odberateľa Y.. H. E. z dôvodu ukončenia odberu. Podľa vyhotoveného zápisu z demontáže bol potvrdený stav počítadla (m³) plynomeru: 13859. Montážny list meradla potvrdzuje ku dňu 30. 05. 2018 výrobné č. 9060177 meradla a uvedený stav počítadla, pričom meradlo bolo demontované za prítomnosti žalovanej.

Žalovaná nemala poznať o zmluvnom vzťahu ohľadom dodávok plynu, elektriny a vody do objektu. V pozícii odberateľa plynu bol vedený Y.. H. E., ktorému dodávateľom plynu bola adresovaná všetka korešpondencia (upomienky, výzvy, odstúpenie od zmluvy a písomnosti).

Podľa obsahu potvrdenia spoločnosti Stredoslovenská energetika a.s. zo dňa 20. 09. 2019 pre odberné miesto W. E.ová, adresa odberného miesta: B. S. XXXX/6, U. O. bolo deklarované, že Zmluva o Združenej dodávke zemného plynu s odberateľom: Y.. H. E. STAVO bola ukončená dňa 22. 02. 2017 na základe odstúpenia od zmluvy z dôvodu porušenia obchodných podmienok (neplnenie finančných záväzkov zo strany odberateľa). Potvrdenie deklaruje ukončenie dodávky zemného plynu so stavom spotreby 8442 m³ plynu.

Dňa 06. 06. 2018 žalobca vyúčtoval škodu vo vyúčtovaní č. 9000293328 za neoprávnený odber zemného plynu a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej čiastky. Rozpisom položiek vyúčtovania žalobca určil hodnotu odobratého zemného plynu za obdobie od 22. 02. 2017 do 30. 05. 2018 vo výške 2.759,70 Eur, ktorá zodpovedá odobratému množstvu plynu na úrovni 58.270,669 kWh. Zároveň žalobca vyúčtoval voči žalovanej náklady zisťovania vo výške 69,19 Eur. Vyčíslená suma vyúčtovania predstavovala sumu 2.828,89 Eur. Žalobca konštatoval začiatok neoprávneného odberu zemného plynu ku dňu 22. 02. 2017, ktorému zodpovedal stav na meradle na úrovni 8442 m³. Zároveň konštatoval ukončenie neoprávneného odberu zemného plynu ku dňu 30. 05. 2018 so stavom meradla 13859 m³. Rozdiel uvedených hodnôt predstavuje podľa žalobcu neoprávnene odobratý plyn v metroch kubických v rozsahu 5417 m³. Nadväzne neoprávnene odobraté množstvo zemného plynu bolo vyjadrené v kWh žalobca násobil sadzbou 0,04736 EUR (za 1 kWh ZP), z čoho vyplynula čiastka 2.759,70 EUR, ku ktorej žalobca pripočítal náklady zisťovania a odstraňovania neoprávneného odberu vo výške 69,19 EUR.

Dňa 18. 06. 2018 Y.. H. E. uskutočnil písomný prejav o uznaní nedoplatku za odber plynu do obsahu zmluvného formulára Dohody o uznaní dlhu a plní dlhu v splátkach č. 379/2018/SPP-D/ME (č. I. 26-27), ktorú mal k dispozícii od žalobcu a bol vyzvaný na uhradenie nedoplatku za dodávku zemného plynu. Y.. H. E. na dohode upravil označenie dlžníka (žalovanej) a následne predmetnú dohodu podpísal a vrátil späť žalobcovi.

Dňa 11. 10. 2019 odoslal žalobca predžalobnú výzvu, ktorou žalovanú vyzval na bezodkladnú úhradu sumy 2.828,89 Eur za neoprávnený odber zemného plynu.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 489, § 511 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „OZ“), § 3 písm. c), bod 5, 6, 10, § 82 ods. 1 písm. a/, § 82 ods. 2, 3, 5 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „Zákon o energetike“).

Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade predmetom sporu bol nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá žalobcovi mala byť spôsobená neoprávneným odberom zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy o dodávke plynu na odbernom mieste B. S. XXXX/6, U. O. v období od „22. 0. 2017“ do 30. 05. 2018. Žalobca sa náhrady škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu domáhal ako vlastník a prevádzkovateľ distribučnej siete. V prípade neoprávneného odberu je plyn odoberaný priamo z distribučnej siete, čím škoda spôsobená neoprávneným odberom vzniká priamo žalobcovi.

Súd prvej inštancie uviedol, že Zmluva o dodávke plynu (medzi dodávateľom - SPP, a.s. a Y.. H.om E.om STAVO) bola ukončená z dôvodu jej jednostranného odstúpenia dodávateľa zo dňa 08. 06. 2016. Nadväzne v období od 22. 07. 2017 do 30. 05. 2018 na odbernom mieste B. S. XXXX/6, U. O., bol žalobcom zaznamenaný odber zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy o dodávke plynu. Zákonná úprava uvedený odber charakterizuje v ustanovení § 82 ods. 1 písm. a) bod 2. Zákona o energetike ako neoprávnený. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie mal preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorá vyplýva z ustanovenia § 82 ods. 2 Zákona o energetike. V prípade neoprávneného odberu plynu sa jedná o odber plynu z kapacity žalobcu slúžiacej na vyrovnávanie tlaku v prepravnej sieti a žalobca je oprávnený domáhať sa náhrady škody spôsobenej odberom zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy o dodávke plynu.

Pri neoprávnenom odbere plynu bez uzatvorenej zmluvy, čo bol prípad posudzovanej veci, je zodpovedný za spôsobenú škodu odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn. Hmotnoprávny základ pasívnej vecnej legitimitácie v prípade zodpovednosti za škodu z dôvodu neoprávneného odberu deklaruje ustanovenie § 82 ods. 2 Zákona o energetike. Zodpovednosť odberateľa je založená na objektívnom princípe a odberateľ zodpovedá za to, že odoberal plyn bez uzatvorenej zmluvy o dodávke. Keďže sa jedná o objektívnu zodpovednosť pre zistenie, či žalovaná bola alebo nebola pasívne vecne legitimovaná v predmetnom konaní, bolo podstatné vysporiadať sa s obranou žalovanej, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno, že nebola odberateľkou plynu a neoprávneným odberom žalobcovi nemohla spôsobiť škodu, ktorú s poukazom na ustanovenie § 82 Zákona o energetike si v predmetnom konaní žalobca voči nej uplatňoval. Žalovaná predložila tvrdenia, ktoré podporila dôkazmi, z ktorých vyplýva, že je podielová spoluvlastníčka nehnuteľností, v objekte ktorých sa v rozhodnom období od 22. 07. 2017 do 30. 05. 2018 nachádzalo odberné miesto pre odber zemného plynu, pričom nehnuteľnosti od roku 2011 reálne nevyužívala, ale na základe ústnej dohody nehnuteľnosti ponechala v úžitku bývalého manžela Y.. H. E., ktorý uzatvoril Zmluvu o nájme nebytových priestorov na dobu neurčitú počnúc od 01. 03. 2017 s General, s.r.o. (nájomca) a súčasťou obsahu zmluvy bolo dojednanie o nájmomnom v čl. IV., bod 2. zmluvy, z ktorého vyplýva, že v nájmomnom boli zahrnuté poplatky za všetky služby, vrátane poplatkov za vykurovanie (odber plynu) týchto nebytových priestorov. Žalovaná na základe zmluvného vzťahu preniesla zodpovednosť za uzavretie zmluvy o dodávke plynu na Y.. H. E., ktorý plnenie povinnosti riešil dojednaním v nájomnej zmluve, pretože nájonné pokrývalo tiež úhradu poplatkov za vykurovanie. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaná nemala žiadnu vedomosť o zmluvných vzťahoch bývalého manžela, vzniknutých nedoplatkoch ani o ukončení zmluvy o dodávke zemného plynu, pretože všetky výzvy, upomienky, odstúpenie od zmluvy a ďalšie písomnosti boli vystavené a adresované bývalému manželovi žalovanej. Zo strany dodávateľa plynu bolo počas trvania zmluvného vzťahu jednané s Y.. H. E. STAVO ako s odberateľom plynu. Y.. H. E., ako odberateľ, mal uzatvorenú Zmluvu o dodávke plynu so spoločnosťou SPP, a.s. pod č. 9104786730, ktorej predmetom bola dodávka plynu na odberné miesto č.: 4100036307 v objekte nehnuteľností na adrese odberného miesta B. S. 6, U. O.. Od Zmluvy o dodávke plynu dodávateľ odstúpil na základe písomného odstúpenia zo dňa 08. 06. 2016 z dôvodu neplnenia zmluvných povinností odberateľom, pretože v dohodnutej lehote neuhradzoval splatné faktúry za dodávky zemného plynu. Ďalej z dokazovania je zrejmé, že Y.. H. E. bol žalobcom kontaktovaný v súvislosti s demontážou meracieho zariadenia a zamestnanci žalobcu dňa 22. 02. 2017 uskutočnili pokus o demontáž meradla a taktiež dňa 24. 02. 2017 a dňa 20. 09. 2017, pričom meracie zariadenie nedemontovali. Následne žalobca pristúpil k demontáži plynomeru dňa 30. 05. 2018 s odstupom skoro 24 mesiacov po uplatnení písomného odstúpenia od Zmluvy o dodávke plynu a zániku dodávateľsko - odberateľského vzťahu. Z tohto možno zhrnúť, že počas rozhodného obdobia (od 22. 02. 2017 do 30. 05. 2018) žalobca za neoprávneného odberateľa zemného plynu

považoval výlučne Y. H. E., s ktorým žalobca komunikoval. Svedok dňa 27. 04. 2021 na pojednávaní pred súdom potvrdil, že bol v osobnom kontakte so žalobcom a komunikoval tiež s dodávateľom plynu v roku 2017 alebo 2018 v súvislosti s uhradením nedoplatkov v súvislosti s uskutočnenými dodávkami plynu na odberné miesto B. S. 6, U. O.. Žalobca nedoložil žiadnu výzvu alebo iný písomný doklad, z ktorej by vyplývalo, že počas rozhodného obdobia považoval za odberateľa dodávky plynu, resp. za neoprávneného odberateľa dodávky plynu žalovanú. Na tomto základe je možné konštatovať, že žalobca sa nedôvodne spoliehal na skutočnosť, že za nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádzalo odberné miesto, zodpovedá žalovaná ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností, napriek tomu, že žalobca minimálne od dňa 22. 02. 2017 mal poznať, že odber plynu je neoprávnený. Žalovaná nevedela o zmluvných vzťahoch bývalého manžela, o vzniknutých nedoplatkoch a ani o ukončení Zmluvy o dodávke zemného plynu, o ktorých skutočnostiach sa dozvedela ku dňu demontáže plynomeru, tj. dňa 30. 05. 2018, čo potvrdzuje zápis a montážny list meradla zo dňa 30. 05. 2018, ktorý podpísala. Žalobca preto nepreukázal, že bola splnená zákonná podmienka podľa ustanovenia § 3 písm. c) Zákona o energetike v tom, že žalovaná odoberala plyn na odbernom mieste B. S. 6, U. O. v rozhodnom čase. Z dokazovania uvedená skutočnosť nevyplývala, ale naopak bolo preukázané, že objekt, v ktorom bol realizovaný neoprávnený odber plynu v rozpore s povinnosťou uzatvoriť zmluvu o dodávke, prevádzkovo svedok Y. H. E., ktorý pred súdom pripustil svoju právnu zodpovednosť za škodu neoprávneným odberom plynu v rozsahu 2.828,89 Eur. Uvedené preukazuje obsah výpovede svedka a tiež písomný prejav v zmysle uznania dlhu na základe listiny - Dohoda o uznaní dlhu a plnení dlhu v splátkach č. 379/2018/SPP -D/ME zo dňa 18. 06. 2018, ktorú svedok potvrdil svojím vlastnoručným podpisom.

Ďalej k pasívnej legitímácii žalovanej súd prvej inštancie dodal, že v rozhodovacej praxi súdov sa uplatňuje názor, podľa ktorého za odberateľa plynu je považovaný vlastník nehnuteľnosti (odberného miesta) aplikujúci princíp objektívnej zodpovednosti (bez možnosti vlastníka sa vyvinieť zo zodpovednosti). Preferuje sa týmto výklad, podľa ktorého vlastník nehnuteľnosti, keď sa rozhodol nehnuteľnosť odovzdať do užívania tretej osobe bol oprávnený vybrať tretiu osobu, kontrolovať dojednaný spôsob užívania nehnuteľnosti a podmieniť odovzdanie nehnuteľnosti tretej osobe uzatvorením zmluvy o dodávke plynu, preto zodpovedá za škodu (viď napr. rozsudok Krajského súdu z Banskej Bystrici, sp. zn. 41Cob/122/213 zo dňa 30. 10. 2013, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/169/2016, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/92/2017). V predmetnej veci žalovaná preniesla svoje užívacie právo na bývalého manžela, ktorý zmluvným vzťahom s nájomcom pokryl uhrádzanie poplatkov za dodávku plynu. Nemožno dávať za zodpovednosť žalovanej, keď nadväzne zmluvný odberateľ plynu si neplnil svoje povinnosti voči dodávateľovi a došlo k zániku zmluvy, o ktorej skutočnosti žalovanú informoval.

Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že občianskoprávna úprava zodpovednosti za škodu predpokladá objektívnu zodpovednosť a škodca sa zodpovednosti má možnosť zbaviť, keď preukáže, že škodu nezavinil (§ 420 ods. 3 OZ). Právna interpretácia pojmu odberateľ v označených rozhodnutiach prekračuje rámec zákonnej interpretácie zák. č. 251/2021 Z. z. o energetike. Zmluvný ani neoprávnený odber plynu zákon o energetike nespája s vlastníctvom nehnuteľnosti, čo nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zákona.

Nemožno rovnako prehliadnuť, že vyvodenie právnej zodpovednosti za škodu v súvislosti s neoprávneným odberom plynu je v zákone podmienené súčasným konaním zodpovednej osoby, ktoré spočíva v skutočnom odbere plynu. Pri neoprávnenom odbere je zodpovedným subjektom za škodu odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn a jeho zodpovednosť je založená na objektívnom princípe (s možnosťou vyvinenia sa zodpovednosti), pretože odberateľ nesie zodpovednosť za to, že odoberal plyn bez uzavretia zmluvy o dodávke.

Zároveň nemožno prisvedčiť, že otázka vecnej pasívnej legitímácie podľa označených rozhodnutí by vytvára ustálenú rozhodovaciu prax. V aplikačnej praxi súdov sa názory na uvedenú otázku rôznia (viď napr. rozsudok Krajského súdu vo Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/336/2017 zo dňa 18. 12. 2018, rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 19Co/79/2020 zo dňa 17. 03. 2021 a iné ďalšie). Ustálená rozhodovacia prax je obsiahnutá v stanoviskách a rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca jednotlivo v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Žalobca však takéto súdne rozhodnutia dotýkajúce sa nastolené otázky pasívnej legitímácie na strane žalovanej nepredložil. Nejedná sa preto o ustálenú otázku rozhodovacej praxe.

Keďže žalobca nepreukázal, že žalovaná je vecne pasívne legitimovaným subjektom v predmetnom konaní z hmotnoprávneho vzťahu zodpovednosti za škodu z dôvodu neoprávneného odberu plynu, žalobe nebolo možné vyhovieť a súd prvej inštancie z tohto dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Vzhľadom na to, že žalovaná vznesla námietku premlčania, súd prvej inštancie poukázal na to, že premlčacia doba plynula od okamihu, keď sa poškodený o škodu dozvedel, že vznikla a o tom kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1, 2 OZ). Uvedenú možnosť žalobca nadobudol prvýkrát dňa 22. 02. 2017, kedy sa pokúsil vykonať demontáž zariadenia. Žalobca vtedy disponoval poznatkom, že Zmluva o dodávke plynu bola ukončená, bol mu známy subjekt, ktorý za škodu zodpovedal (odberateľ). Pokiaľ škoda ďalej vznikala v období od 22. 02. 2017 do 30. 05. 2018 plynutia objektívnej doby žiadnym spôsobom nepredlžuje beh subjektívnej premlčacej doby. Nárok na náhradu škody bol uplatnený na súde dňa 10. 11. 2019, preto právo žalobcu bolo premlčané márnym uplynutím subjektívnej lehoty ku dňu 22. 02. 2019.

Základným predpokladom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu v súvislosti s neoprávneným odberom plynu je preukázanie existencie skutočnej škody na strane žalobcu (poškodeného). Právna teória a prax za skutočnú škodu považujú majetkovú ujmu, ktorá je vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného v dobe, kedy došlo k škodnej udalosti. Dôkazná povinnosť žalobcu vyplývala z hmotného práva, pričom jej nesplnenie v konaní pred súdom bolo spojené s nepriaznivým procesným následkom, ktorý spočíva v neunesení dôkazného bremena z dôvodu nepreukázania tvrdených skutočností a vedie k zamietnutiu žaloby.

Žalobca poskytol súdu prvej inštancie tvrdenia, že na odbernom mieste nachádzajúcom sa vo vlastníctve žalovanej na adrese B. S. 6, U. O., dochádzalo v období od 22. 02. 2017 do 30. 05. 2018 k neoprávnenému odberu zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy. Bol povinný preukázať vznik škody a jej výšku, ktorú mu spôsobila žalovaná a aká majetková ujma na jeho strane vznikla. Žalobca predložil zápis zo dňa 30. 05. 2018 k spôsobu výpočtu škody ako prílohu vyúčtovania škody za odber zemného plynu, ktoré bolo vyhotovené dňa 06. 06. 2018, pričom škodu vyčíslil za obdobie od 22. 02. 2017 do 30. 05. 2018 vo výške 2.828,89 Eur. Na základe vyčíslenia a výpočtu výšky škody neoprávneným odberom vyplýva, že Zmluva o dodávke plynu mala byť ukončená dňa 22. 02. 2017. Uvedená skutočnosť nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca predložil potvrdenie Stredoslovenskej energetiky, a. s. zo dňa 20. 09. 2019, ktoré je však v rozpore s písomným odstúpením zo dňa 08. 06. 2016 (č. I. 12b) dodávateľa od Zmluvy o dodávke. Odstúpenie bolo doručené odberateľovi a účinky odstúpenia nastali najneskôr uložením zásielky na pošte ku dňu 10. 06. 2016. Nebolo preto vierohodne preukázané tvrdenie žalobcu, že škoda vznikala práve v čase deklarovanom žalobou ako rozhodné obdobie a z dôvodu porušenia povinnosti na strane žalovanej.

Ďalej podľa výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu zo dňa 05. 06. 2018 (č. I. 12c) vyplýva, že žalobcom bol deklarovaný stav meradla ku dňu 22. 02. 2017 s údajom o odbere 8442 m³. Z tejto informácie na meradle k uvedenému dňu 22. 02. 2017 žalobca vychádzal pri vyčíslení výšky škody. Nebolo však ničím preukázané, akým spôsobom žalobca zistil skutočný stav meradla, ako uvádzaný stav v konaní zdokumentoval a ako sa k údaju na meradle dopracoval. Z hľadiska naplnenia zákonného predpokladu zodpovednosti za škodu - vzniku škody bolo nutné, aby žalobca údaje z odpočtu plynomeru ku dňu 22. 02. 2017 preukázal rovnakým spôsobom ako pri demontáži meradla dňa 30. 05. 2018, teda reálnym odpočtom s pripojenou fotodokumentáciou z miesta odpočtu k uvedenému dňu. Deklarácia dodávateľa zemného plynu (č. I. 43) bola predložená ex post 20. 09. 2019 a nemá žiadnu výpovednú hodnotu k skutočnému stavu meradla.

Podľa názoru súdu prvej inštancie vznik škody nemožno zamieňať so spôsobom určenia výšky škody. Postup určenia výšky škody podľa automatického odhadu prostredníctvom systémového odpočtu prichádza do úvahy v prípade nemožnosti vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, čo nebol posudzovaný prípad. Predtým ako k výpočtu výšky škody uvedeným spôsobom dôjde je nevyhnutné, aby žalobca preukázal vznik skutočnej škody. K tomuto žalobca mal možnosť dňa 22. 02. 2017, dňa 24. 02. 2017 a dňa 20. 09. 2017, ktorú príležitosť nevyužil a neuskutočnil odpočet stavu meradla a nevykonal demontáž, čím by predišiel vzniku škody. Počet 5417 m³ odobratého plynu za obdobie od 22. 02. 2017 do 30. 05. 2008 sa objektívne a spoľahlivo dalo zistiť, nakoľko dotknuté meradlo zemného plynu bolo funkčné a k zisteniu stavu nedošlo zo subjektívneho dôvodu na strane žalobcu, ktorý nevyňaložil dostatočné úsilie. Žalobcovi nebránila žiadna prekážka, aby už dňa 22. 02. 2017 kontaktoval vlastníka odberného miesta po ukončení zmluvného vzťahu o dodávke, rovnako ako uvedené urobil dňa 30. 05. 2018. Predpoklad zodpovednosti za škodu spočívajúci vo vzniku škody

žalobcom nebol preukázaný a nepostačovalo preukázať, že v rozhodnom období žalovaná nemala uzatvorenú zmluvu o dodávke plynu a dochádzalo k neoprávnenému odberu.

Keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik a výšku škody, nemožno uvažovať o zodpovednosti za škodu z dôvodu neoprávneného odberu plynu na strane žalovanej. S poukazom na uvedené žaloba nemohla byť opodstatnená rovnako z vecného hľadiska, preto súd prvej inštancie žalobu v plnom rozsahu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie žalobu v plnom rozsahu zamietol, priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnej výške vzhľadom na výsledok sporového konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie žalobca podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnej výške.

Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uvádza viacero nepresností a záverov, ktoré sú v rozpore s vykonávaným dokazovaním a rovnako tak aj v rozpore s predbežným právnym posúdením veci súdom na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 27. 04. 2021. Obsah zápisnice vyhotovenej z pojednávania nekorešponduje so zvukovým záznamom, ktorý bol vyhotovený na pojednávaní. Súd prvej inštancie v rozsudku uvádza právne i skutkové závery, ktoré si logicky i vecne odporujú a tiež nesprávne právne posúdenie veci. Tieto vytýkané nedostatky videl v tom, že súd prvej inštancie rozsudku uviedol: „žalovaná predmetné nehnuteľnosti reálne neužívala a nespotrebovala v nehnuteľnostiach žiadne média (voda, plyn, električka), pretože po darovaní nehnuteľnosti naďalej využíval Y. H. E. (bývalý manžel žalovanej). Uvedený stav bol výsledkom vzájomnej dohody žalovanej a Y. H. E.“ „žalovaná nemala poznatok o zmluvnom vzťahu ohľadom dodávok plynu, elektriny a vody do objektu.“

Mal za to, že žalovaná ako vlastníčka nehnuteľností, v ktorých dochádzalo k neoprávnenému odberu zmenného plynu, zodpovedá za škodu, ktorá v dôsledku neoprávneného odberu zemného plynu vznikla žalobcovi. Žalovaná počas konania nepredložila súdu prvej inštancie žiaden relevantný dôkaz, ktorý by ju zo zodpovednosti za neoprávnený odber vyvinil. Žalovaná nehnuteľnosti na LV č. XXXX k.ú. U. O. nadobudla od bývalého manžela v roku 2011 a 2012 darovaním a kúpnu zmluvou. Zavrátaním nehnuteľností sa stala ich väčšinovým spoluvlastníkom. Žalovanú nemožno zbaviť zodpovednosti za vzniknutú škodu len z dôvodu jej laxného postoja k nehnuteľnostiam. Nehnuteľnosti riadne nekontrolovala a dovolila tretej osobe (bývalému manželovi Y. H.ovi E.ovi, ktorý nemal so žalovanou uzatvorenú žiadnu zmluvu o užívaní nehnuteľnosti) s nehnuteľnosťami nakladať svojoľne, prenajať ich ďalším subjektom a počas celého trvania neoprávneného odberu ani raz nehnuteľnosti nekontrolovala a ani sa o ňu nezaujímal. Toto nemôže byť akceptovateľný dôvod pre zbavenie sa zodpovednosti za náhradu škody. Takéto závery prvoinštančného súdu sú v rozpore aj s ustálenou judikatúrou (viď. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/169/2016).

Podotkol, že mal v záujme uzatvoriť dohodu o uznaní dlhu a o plnení v splátkach č. 379/2018/SPP-D/ME so žalovanou. Žalovaná svojoľne s Y. H.om E.om prepísala dohodu, ktorú jej doručil žalobca. Za dlžníka uviedli Y. H. E., tento následne zaslal dohodu jemu. On nemal v záujme uzatvárať dohodu s Y. H.om E.om, z tohto dôvodu bola na dohode uvedená vlastníčka nehnuteľností, t.j. žalovaná, ktorá zodpovedá za vzniknutú škodu. Keďže dohoda nebola podpísaná ním, preto nenadobudla právne účinky.

Lustráciou z obchodného vestníka zistil, že dňa 15. 10. 2018 bol na Y. H. E. vyhlásený konkurz. Mal za to, že bývalý manžel žalovanej uznal dlh špekulatívne a len z toho dôvodu, lebo predpokladal, že je na jeho majetok bude vyhlásený konkurz a všetky pohľadávky spadajú do konkurznej podstaty. Y. H. E. aj spolu so žalovanou mohli predpokladať, že uznaním predmetného dlhu sa žalovaná účelovo zbaví zodpovednosti za vzniknutú škodu, pričom nemali nikdy v záujme dlh splatiť. Žalovaná nepreukázala počas konania, že na základe akéhokoľvek zmluvného vzťahu by preniesla zodpovednosť na Y. H. E.. Podľa jeho názoru žalovaná sa chce len účelovo vyhnúť zodpovednosti, ktorá je určená zákonom. On nemá reálnu možnosť zistiť, kto v rozhodnom období reálne nehnuteľnosť využíval.

Nie je na mieste úvaha súdu prvej inštancie, že on nedôvodne predpokladal, že za škodu zodpovedá žalovaná ako vlastníčka nehnuteľností. On pozná rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky podrobne a v obdobných prípadoch súdy rozhodujú v súlade so zákonom a v súlade s jeho tvrdeniami,

že vlastník nehnuteľnosti je zodpovedný za neoprávnený dober zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy o dodávke zemného plynu. Súd prvej inštancie sa nezaoberal ani otázkou, komu mali byť pripísané na účet platby za nájom nehnuteľností, ktoré mali zhrňať aj platbu za odoberaný zemný plyn. Ak boli pripisované na účet žalovanej, tá sa tak obohatila na jeho úkor.

Súd prvej inštancie na jednej strane konštatuje, že je tu rozhodovacia prax, ktorá určuje, že vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za neoprávnený odber zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy a aplikuje sa princíp objektívnej zodpovednosti, na druhej strane uvádza, že žalovaná preniesla svoje užívacie právo na bývalého manžela. V danej veci ide ale o odber bez zmluvy, kde žiadna zmluva s dodávateľom nebola uzatvorená. Preto tvrdenia súdu prvej inštancie o tom, „že zmluvný odberateľ si neplnil povinnosti“ nie je pravdivá a nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. Žalovaná mohla a mala vedieť, ako sa nakladá s jej nehnuteľnosťami, skutočnosť, že sa absolútne nezaujímal o nehnuteľnosti, ju nemôže za žiadnych okolností zbaviť zodpovednosti. Žalovaná relevantne nepreukázala počas konania v akom rozsahu a či vôbec preniesla užívacie právo na bývalého manžela. Podľa jeho názoru žalovaná vypovedala účelovo zavádzajúco a jej výpoveď by nemala byť braná v úvahu. Sám svedok ako bývalý manžel je v konaní zaujatý, pretože vypovedal v prospech svojej bývalej manželky.

Uviedol, že žalovaná sa nevyvinila zo zodpovednosti za vzniknutú škodu. Na pojednávaní poprel výpoveď svedka a navrhol predloženie dôkazu, ktorý by potvrdzoval tvrdenia žalovanej. Žalovaná takýto dôkaz počas konania nepredložila.

Počas konania preukázal, že žalovaná je vecne pasívne legitimovaná, pričom vlastník je povinný starať sa o svoje vlastníctvo, preto mu ustanovenie § 665 ods. 1, druhá veta OZ umožňuje vykonávať kontrolu, či subjekt, ktorému umožnil užívať svoju nehnuteľnosť, túto užíva riadne. V tomto prípade, či odoberá plyn na základe zmluvy o dodávke plynu, keďže žalovaná vedela, že ona sama zmluvu o dodávke plynu nemala uzatvorenú. Ako vlastník mohla žiadať od užívateľa jej nehnuteľností predloženie zmluvy o dodávke plynu, doklady o platbách za plyn. V tomto konkrétnom prípade mala žalovaná o to väčšiu možnosť dozvedieť sa skutočný stav, keďže sa jednalo o bývalého manžela žalovanej, s ktorým mala a naďalej má veľmi dobré vzťahy.

Ak by toto právo bola využila, bola by zistila, že plyn je odoberaný bez zmluvy. Ak ho nevyužívala, je to jej právo ale aj zároveň jej následná zodpovednosť za neoprávnený odber zemného plynu. Vlastník je povinný sa starať o svoje vlastníctvo a počínať si tak, aby jeho konaním alebo nekonaním nevznikala nikomu škoda (§ 123 OZ v spojení s § 415 OZ a § 420 ods. 1 OZ).

Údajná nevedomosť žalovanej ako vlastníka nehnuteľností, že bol odoberaný plyn bez zmluvy, dokazuje jej nezodpovedný postoj k vlastníckym povinnostiam. Je následkom porušenia jej zákonných povinností. Žalovaná sa len účelovo chce zbaviť svojej zodpovednosti. Lahostajný prístup žalovanej nie je účelnou obranou a nezbavuje ju zodpovednosti za neoprávnený odber plynu bez zmluvy o dodávke plynu.

Mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepredvídateľným rozhodnutím, keďže súd prvej inštancie sa na pojednávaní dňa 27. 04. 2021 vyjadril k námietke premlčania a zaujal k nej diametrálne odlišný právny názor, keďže uviedol, že sa nestotožňuje s námietkou premlčania, ktorý vyslovila žalovaná, že by subjektívna lehota mala plynúť od dňa 22. 02. 2017, nakoľko v tomto okamihu žalobca mal možnosť sa dozvedieť len o tom, že zrejme nastal protiprávny stav, t.j. že nie je uzatvorená zmluva, ale nie to, že bol odobratý aj určitý objem plynu. Toto mohol zistiť aj vzhľadom na to, že sa jednalo o trvajúc; civilnoprávny delikt až k 30. 05. 2018. Čiže od okamihu 30. 05. 2018 teda začala plynúť subjektívna premlčacia doba, pričom táto vlastne neuplynula, čiže žaloba bola podaná včas. Je neprípustné, aby súd prvej inštancie na pojednávaní vyslovil právny názor, ktorým námietku žalovanej považuje za nedôvodnú a nestotožňuje sa s ňou a následne v odôvodnení rozhodnutia uvedie diametrálne odlišný právny názor, kde uvádza, že žalovaná dôvodne vzniesla námietku premlčania. Súd prvej inštancie sa nikdy počas konania nezmienil, že takto bude v konaní pokračovať.

To, že zmluvný vzťah bol ukončený, neznamená automaticky, že žalovaná môže kedykoľvek odoberať zemný plyn. Podotkol, že obdobie neoprávneného odberu zemného plynu v konaní žiadna zo strán sporu nikdy nespochybnila a súd prvej inštancie sa nikdy nezmienil, že takto bude pri rozhodovaní postupovať. On v konaní ozrejmil súdu prvej inštancie, prečo a ako bol zistený a určený stav meradla k dátumu 22. 02. 2017. Vo svojom vyjadrení zo dňa 26. 02. 2021 uviedol, že použil pri stanovení hodnoty stavu číselníka automatický odhad. Automatický odhad žalobca stanoví v prípade, kedy nie je možné vykonať fyzický odpočet meradla, z dôvodu, že nie je meradlo verejne prístupné, presne tak ako v tomto prípade. Je v rozpore s logikou a požiadavkou prvoinštančného súdu, aby vlastnil fotografiu stavu číselníka, keď mu nebol umožnený prístup. Aj úvaha súdu prvej inštancie o výpovednej hodnote predloženej listiny od dodávateľa plynu zo dňa 20. 09. 2019 je nepredvídateľná. Súd prvej inštancie nikdy počas konania nespochybnil jej výpovednú hodnotu, a to vrátane žalovanej.

Taktiež nevie, ako sa súd prvej inštancie dopracoval k záverom, že on pri postupe určenia výšky škody postupoval podľa automatického odhadu prostredníctvom systémového odpočtu. Systémovým odhadom určil iba stav meradla k 22. 02. 2017. Použitie odhadu žalobca vyčerpávajúco a jasne zdôvodnil. Určenie neoprávnene spotrebovaného objemu zemného plynu žalobca vypočítal tak, že odčítal hodnotu stavu meradla zo dňa 30. 05. 2018 od hodnoty na stavu meradla zo dňa 22. 02. 2017, tento rozdiel je množstvo neoprávnene odobratého zemného plynu. $8\,442\text{ m}^3 - 13\,859\text{ m}^3 = 5\,417\text{ m}^3$. Za svojvoľný považoval názor súdu prvej inštancie, že on nevynaložil dostatočné úsilie, aby vykonal demontáž meradla v uvedené dni. On vykonal všetky možné opatrenia, aby predišiel vzniknutej škode. Súd prvej inštancie však neuviedol v odôvodnení, aké úkony mal ešte vykonať v zmysle zákonných ustanovení, aby predišiel vzniku škody. Podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie neprimerane prikláňal k strane žalovanej, čím porušuje pravidlo rovnosti strán pred súdom. Žalovaná nenamietala uvedené skutočnosti, preto nevie, z akého dôvodu ich súd prvej inštancie spochybnil a vyvodil z nich nesprávne právne závery. Obzvlášť, ak takéto úvahy a pochybnosti súd prvej inštancie vôbec neuviedol počas celého konania.

Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku si vzájomne odporuje, keď uvádza, že ak odberateľ plyn neodoberá od dodávateľa (ako je tomu v prípade neoprávneneho odberu zemného plynu), dochádza k odberu z distribučnej siete žalobcu, ktorému sa uvedený odber prejaví ako pokles tlaku plynu, ktorý je povinný doplniť. Neoprávnený odber plynu sa prejaví u distribútora plynu ako reálny úbytok majetku, ktorým je plyn. Súd prvej inštancie konštatoval, že na základe týchto skutočností mal preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorá vyplýva z ustanovenia § 82 ods. 2 Zákona o energetike. V prípade neoprávneneho odberu plynu sa jedná o odber plynu z kapacity žalobcu slúžiacej na vyrovnanie tlaku v prepravnej sieti a žalobca je oprávnený domáhať sa náhrady škody spôsobenej odberom zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy o dodávke plynu. Následne v bode 56. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nepreukázal vznik škody a výšku škody.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Mala za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

V celom rozsahu sa stotožnila s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré považovala za dostatočné a poskytujúce dostatočnú odpoveď na všetky otázky.

Podľa jej názoru konštatácia súdu prvej inštancie v tom smere, že nemala poznatok o zmluvnom vzťahu ohľadom dodávok plynu, elektriny a vody do objektu, si žiadnym spôsobom nerozporuje s konštatáciou súdu prvej inštancie, že ona nehnuteľnosti reálne neužívala a nespotrebovala v nich žiadne médiá. Vykonaným dokazovaním (najmä výsluchom svedka Y. E.) alebo preukázaný žalobcom tvrdený predpoklad, že by sa ona akýmkoľvek spôsobom podieľala na prepísaní dohody doručenej jej žalobcom. Ona žiadnu dohodu neupravovala a neprepisovala. Pretože bola toho názoru, že ide o záväzok jej bývalého manžela, tak tomuto zaslanú jej dohodu postúpila. Vzhľadom na to, že žalobca túto dohodu nepodpísal a sám tvrdí, že tým nenadobudla právne účinky, javí sa byť potom jeho argumentácia v uvedenom smere právne nedôvodnou.

Podotkla, že sa nezakladá na pravde, že by sa účelovo snažila vyhnúť zodpovednosti, ktorá je určená zákonom. V tomto smere žalobca žiadnym spôsobom nevyvrátil jej tvrdenia o prenechaní nehnuteľností do užívania bývalého manžela a ani to, že plnenie povinností zo zmluvy o dodávke plynu bolo riešením dojednaným v nájomnej zmluve zo strany Y. E..

Jej bývalý manžel vo veci nebol zaujatý a nevypovedal účelovo, aby svojou výpoveďou ju vyvinil zo zodpovednosti za vzniknutú škodu.

Pri určení výšky škody a argumentácii žalobcu ohľadom spôsobu jej určenia súd prvej inštancie správne poznamenal, že postup určenia výšky škody podľa automatického odhadu prostredníctvom systémového odpočtu prichádza do úvahy iba v prípade nemožnosti vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. V argumentácii

na túto časť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie si však protirečí žalobca, ktorý uvádza, že určenie neoprávnene spotrebovaného objemu zemného plynu vypočítal tak, že odčítal hodnotu stavu meradla k 30. 05. 2018 od hodnoty na stave meradla zo dňa 22. 02. 2017, ohľadom ktorého sám uznáva, že tento stav zistil prostredníctvom systémového odhadu.

Vykonaným dokazovaním potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik a výšku škody práve z dôvodu, že stav k počiatku neoprávneného odberu plynu bol stanovený len systémovým odpočtom. Žalobca nepreukázal vznik škody a výšku škody Aj keď sa súd prvej inštancie podrobnejšie nezaoberal s jej obranou spočívajúcou v námietke, že je len podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, v ktorých dochádzalo k neoprávnenému odberu plynu, tak je toho názoru, že žalobca nemal právo vybrať si len jedného podielového spoluvlastníka hoci väčšinového a len voči nemu si uplatniť svoje právo na náhradu škody. Žalobcovi nič nebránilo v tom, aby si škodu uplatnil voči všetkým podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v závislosti od výšky ich spoluvlastníckych podielov, čo by bolo v súlade s ním deklarovanou objektívnou zodpovednosťou vlastníkov.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná nemôže svojvoľne rozhodovať o tom, kto za neoprávnený odber zemného plynu reálne zodpovedá a predkladať mu na podpis dohodu o uznaní dlhu. Bývalý manžel Y. H. E. nemá k nehnuteľnostiam žiaden právny vzťah. Žalovaná počas konania nepredložila žiadny relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval jej tvrdenia a preukázal by tak možnosť liberovať sa zo zodpovednosti za takýto neoprávnený odber zemného plynu. Ak by aj žalovaná, tak ako uvádza, prenechala nehnuteľnosti do užívania bývalému manželovi, nezanikli jej tak povinnosti vlastníka nehnuteľností, ktoré jej vyplývajú zo zákona.

Žalovaná ako podielový spoluvlastník nehnuteľností, využívajúc dispozičné právo vlastníka, umožnila užívanie svojich nehnuteľností inému subjektu. Je to jej právo. Vlastník nemá iba práva, ale aj povinnosti. Uvedené má oporu v čl. 20 ods. 3 Ústavy SR, v ktorom sa uvádza, že „vlastníctvo zaväzuje.“ Dodal, že vlastník je povinný starať sa o svoje vlastníctvo, preto mu aj § 665 ods. 1, druhá veta OZ umožňuje vykonávať kontrolu, či nájomca užíva predmet nájmu riadne. Pri zodpovednom prístupe k tejto vlastníckej povinnosti, by bola žalovaná zistila, že na predmetnom odbernom mieste nie je uzavretá zmluva o dodávke zemného plynu, pričom dochádza k neoprávnenému odberu zemného plynu do nehnuteľností. Uviedol, že subjektívna premlčacia doba je stanovená na dva roky. Táto začína plynúť až vtedy, kedy sa o nej poškodený dozvie (vyžaduje sa preukázaná vedomosť). On sa o vzniknutej škode dozvedel dňa 30. 05. 2018, teda nárok by sa stal premlčaným až dňa 30. 05. 2020, žalobu podal dňa 10. 11. 2019. On mohol zistiť vznik škody aj vzhľadom na to, že sa jednalo o trvajúci civilnoprávny delikt až 30. 05. 2018. Čiže od okamihu 30. 05. 2018 začala plynúť subjektívna premlčacia doba, pričom táto neuplynula, preto žaloba bola podaná včas.

On už v konaní ozrejmil súdu prvej inštancie, prečo a z akých dôvodov bol zistený a určený stav meradla k dátumu 22. 02. 2017. Vo vyjadrení zo dňa 26. 02. 2021 uviedol, že použil pri stanovení hodnoty stavu číselníka automatický odhad. Automatický odhad stanoví v prípade, kedy nie je možné vykonať fyzický odpočet meradla z dôvodu, že nie je meradlo verejne prístupné, tak ako to bolo v tomto prejednávacom prípade. Je v rozpore s logikou a požiadavkou prvoinštančného súdu, aby vlastnil fotografiu stavu číselníka, keď mu nebol umožnený prístup k meradlu, teda takúto fotografiu nikdy nemohol zhotoviť. Aj úvaha súdu prvej inštancie o výpovednej hodnote predloženej listiny od dodávateľa plynu zo dňa 20. 09. 2019 je nepredvídateľná. Súd prvej inštancie nikdy počas konania nespochybnil jej výpovednú hodnotu, a to ani žalovaná. Mal za to, že v konaní riadne a dostačujúco preukázal vznik škody, výšku uplatňovanej škody, ako aj preukázal zodpovednosť žalovanej za vzniknutú škodu, ktorá vznikla neoprávneným odberom zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. V súvislosti s odvolacími argumentami žalobcu odvolací súd poukazuje na to, porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie taký nesprávny procesný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení pojem spravodlivý proces bližšie nešpecifikuje, pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane realizáciu konkrétnych procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov, ktoré by inak strana mohla pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Vždy musí o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv (napríklad môže ísť o právo predniesť

alebo doplniť svoje návrhy, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu i k právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky). Porušenie práva na spravodlivý proces nezakladá samo tvrdenie strany o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Ak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/6/2010 zo dňa 26. 03. 2012, sp. zn. 3Cdo/158/2012 zo dňa 14. 11. 2012, sp. zn. 4Cdo/108/2012 zo dňa 26. 02. 2013 alebo sp. zn. 5Cdo/286/2012 zo dňa 07. 03. 2013).

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

9. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

10. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že na strane žalobcu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, a to nesprávnym procesným postupom súdu.

11. Predmetom sporu je zaplatenie istiny vo výške 2.828,89 Eur s príslušenstvom z titulu neoprávneného odberu plynu na odbernom mieste B. S. č. XXXX/6, U. O., za obdobie od 22. 07. 2017 do 30. 05. 2018 (ďalej aj „rozhodné obdobie“).

12. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu z titulu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, odvolací súd konštatuje, že nepostupoval správne.

Medzi stranami nebolo sporné, že nehnuteľnosti, v ktorých došlo k neoprávnenému odberu plynu v rozhodnom období, patrili do podielového spoluvlastníctva žalovanej, a to v spoluvlastníckom podiely 3/4-iny a X/X-iny, bytom A. XXX/XX, U. O., v spoluvlastníckom podiely 1/4-iny (č.l. 12b spisu).

13. Medzi žalobcom a žalovanou, resp. medzi žalobcom a treťou osobou v rozhodnom období nebola uzatvorená o zmluva o dodávke plynu alebo združenej dodávke plynu týkajúca sa odberného miesta B. S. č. XXXX/6, U. O..

14. Podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a/ zákona o energetike neoprávneným odberom plynu je odber bez uzavretej zmluvy o

1. pripojení do prepravnej siete alebo o pripojení do distribučnej siete,

2. dodávke alebo združenej dodávke plynu alebo zmluvy, ktorej predmetom je zdieľanie plynu, alebo bez iného právneho dôvodu, na základe ktorého vzniká právo zdieľať plyn, alebo
3. prístupe do prepravnej siete a preprave plynu alebo prístupe do distribučnej siete a distribúcií plynu.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie bez náležitého preskúmania obsahu Zmluvy o nájme nebytových priestorov uzavretej dňa 22. 02. 2017 (ďalej aj „Zmluva o nájme nebytových priestorov,“ resp. „zmluva“) medzi Y.. H. E. STAVO, s miestom podnikania B. S. 6, U. O., IČO: 17858119, v pozícii prenajímateľa a Germal s.r.o., so sídlom Cukrovarská 1604/24, U. O., IČO: 50 742 957, v pozícii nájomcu (č.l. 28), ustálil, že súčasťou obsahu zmluvy bolo dojednanie o nájomnom v čl. IV., bod 2. zmluvy, z ktorého vyplýva, že v nájomnom boli zahrnuté poplatky za všetky služby, vrátane poplatkov za vykurovanie (odber plynu) týchto nebytových priestorov, pričom žalovaná preniesla svoje užívacie právo na bývalého manžela Y.. H. E., ktorý zmluvným vzťahom s nájomcom pokryl uhrádzanie poplatkov za dodávku plynu.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie mal primárne preskúmať (ne)platnosť Zmluvy o nájme nebytových priestorov, nakoľko z čl. I., bodu 1 zmluvy vyplýva: „Prenajímateľ ako vlastník ponecháva nájomcovi do užívania nebytové priestory nachádzajúce sa v pivnici budovy na ulici B.S. 6, 979 01 U. O. o rozlohe 220 m2 pod. Parc.č. XXXX,“ a teda či Y.. H. E. STAVO, s miestom podnikania B. S. 6, U. O., IČO: 17858119, v čase uzavretia zmluvy bol vlastníkom nehnuteľností a či z titulu vlastníctva nehnuteľností bol oprávnený uzavrieť Zmluvu o nájme nebytových priestorov s treťou osobou.

17. Pokiaľ súd prvej inštancie zistil, že v predmetnej veci žalovaná preniesla svoje užívacie právo na bývalého manžela, ktorý zmluvným vzťahom s nájomcom pokryl uhrádzanie poplatkov za dodávku plynu, pričom nemožno dávať za zodpovednosť žalovanej, keď nadväzne zmluvný odberateľ plynu si neplnil svoje povinnosti voči dodávateľovi a došlo k zániku zmluvy, o ktorej skutočnosti žalovanú informoval, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

18. Z výsluchu svedka Y.. H. E., ktorý na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby sa svedok vyjadril, či disponoval aj so súhlasom žalovanej na užívanie nehnuteľnosti uviedol, že takýto súhlas si nepamätá, či zo strany žalovanej mal k dispozícii, ale ona ho žiadnym spôsobom neobmedzovala v realizácii takejto činnosti, pričom na otázku právnej zástupkyne žalobcu, aby sa svedok vyjadril, či mal vedomosť o tom, že po ukončení zmluvného vzťahu z dôvodu odstúpenia od zmluvy o dodávke plynu ďalej dochádzalo k odberu plynu bez zmluvného vzťahu svedok uviedol: „Ja som uvedené nepredpokladal, nakoľko bolo ukončené vykurovacie obdobie a nemalo akým spôsobom dochádzať k odberu.“(Zápisnica o pojednávaní zo dňa 27. 04. 2021; 210-211 spisu).

19. Z výsluchu svedka Y.. H. Wirtshaftera teda vyplynulo, že po ukončení zmluvného vzťahu so žalobcom na základe odstúpenia od Zmluvy o dodávke plynu č. 9104786730 zo strany dodávateľa Slovenského plynárenského priemyslu, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zo dňa 08. 06. 2016, neodoberal plyn na odbernom mieste B. S. č. XXXX/6, U. O..

20. Odvolací súd súhlasí s odvolacími námietkami žalobcu, t.j. že žalovanú nemožno zbaviť zodpovednosti za vzniknutú škodu (za neoprávnený odber plynu) len z dôvodu jej ľahostajného postoja k nehnuteľnostiam, keďže nehnuteľnosti riadne nekontrolovala a dovolila, aby došlo k neoprávneného odberu plynu. Údajná nevedomosť žalovanej ako podielového spoluvlastníka nehnuteľností, že bol odoberaný plyn bez zmluvy o dodávke plynu, dokazuje jej nezodpovedný postoj k vlastníckym povinnostiam a je následkom porušenia jej zákonných povinností. Ľahostajný prístup žalovanej nie je účelnou obranou a nezbavuje žalovanú zodpovednosti za neoprávnený odber plynu bez zmluvy o dodávke plynu, pričom nie je povinnosťou žalobcu zisťovať, kto skutočne odoberal plyn bez zmluvného vzťahu, teda či nehnuteľnosti skutočne užíval jej vlastník, resp. nejaký iný subjekt na základe nájmovej zmluvy. Vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za to, že do jeho nehnuteľnosti bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom.

21. Odvolací súd ďalej uvádza, že predbežné právne posúdenie veci má predovšetkým umožniť objektívnu predvídateľnosť následného súdneho rozhodnutia a vytvoriť priestor na prehodnotenie vlastnej procesnej pozície sporových strán, ich vecnú a efektívnu právnu argumentáciu, riadne substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov a pod. Ide o zásadný inštitút, ktorého účelom

je zefektívnenie, zrýchlenie a zjednodušenie sporového konania, vrátane prevencie tzv. prekvapivých súdnych rozhodnutí.

22. V prípade predbežného právneho posúdenia veci súd nie je svojím záverom striktnie viazaný. Ak sa však od neho chce zásadným spôsobom odkloniť, čo má bezprostredný vplyv aj na konečné súdne rozhodnutie, je v záujme právnej istoty nevyhnutné, aby sa v odôvodnení rozhodnutia s týmto odklonom náležite vysporiadal, inak by bol popretý účel samotného predbežného právneho posúdenia veci.

23. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu a po prehratí zvukového záznamu z pojednávania pred prvoinštančným súdom zo dňa 27. 04. 2021 odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie posúdil námietku premlčania vznesenú žalovanou odlišne ako pri svojom predbežnom právnom posúdení v zmysle ustanovenia 181 ods. 2 CSP na pojednávaní dňa 27. 04. 2021, kde zaujal právny názor, že žalobcom uplatnené právo (náhrada škody) nie je premlčané, avšak z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplynulo, že nárok na náhradu škody bol uplatnený na súde prvej inštancie dňa 10. 11. 2019, preto právo žalobcu bolo premlčané márnym uplynutím subjektívnej doby ku dňu 22. 02. 2019, avšak v odôvodnení rozsudku sa súdu prvej inštancie s odklonom od právneho posúdenia veci na pojednávaní dňa 27. 04. 2021 vôbec nevysporiadal.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie o námietke premlčania vznesenej žalovanou nerozhodol v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 OZ, podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

25. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho: a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním; b) vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Za škodu bude obvykle zodpovedať priamo škodca, ktorý ju spôsobil. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nich) a len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba.

26. Z obsahu spisu vyplynulo, že škoda neoprávneným odberom plynu v nehnuteľnostiach v podielovom spoluvlastníctve žalovanej vznikala postupne od 22. 02. 2017 do 30. 05. 2018, pričom žalobca vedomosť o škode (o rozsahu škody) získal až dňa 30. 05. 2018 pri demontáži plynomera (viď Zápis žalobcu zo dňa 30. 05. 2018 a Montážny list meradla zo dňa 30. 05. 2018; č.l. 12a/ spisu).

27. „Ak nárok na náhradu škody tvorí neoddeliteľný celok, premlčacia doba začína plynúť až vtedy, keď sa poškodený dozvie o celej škode. Ďalšou podmienkou bola vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá. Obe podmienky sú súčasne podmienkami, aby si poškodený mohol uplatniť právo na náhradu škody.“ (R 38/75)

28. Z obsahu spisu vyplynulo, že po odstúpení od Zmluvy o dodávke plynu zo strany dodávateľa Slovenského plynárenského priemyslu, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zo dňa 08. 06. 2016 (č.l. 12b/ spisu), Y. H. E. STAVO, s miestom podnikania B. S. 6, U. O., IČO: 17858119, neumožnil opakovane žalobcovi vykonať demontáž plynomera umiestneného v nehnuteľnostiach na mieste z verejného miesta neprístupnom, pričom v období od 22. 02. 2017 do 30. 05. 2018 došlo k vzniku škody z titulu neoprávneného odberu plynu. Je zrejmé, že pokiaľ žalobcovi nie je umožnený prístup k plynomeru v nehnuteľnosti, v ktorej je plynomer umiestnený, po ukončení zmluvného vzťahu na základe zmluvy o dodávke plynu, žalobca z objektívnych dôvodov nemôže ani vykonať fyzický odpočet meradla v dôsledku neumožnenia prístupu k plynomeru a ani vyhotoviť fotografiu z plynomeru.

29. Pokiaľ súd prvej inštancie spochybnil vierohodnosť listinného dôkazu predloženého žalobcom (č.l. 43 spisu) ohľadne potvrdenia Stredoslovenskej energetiky, a.s., so sídlom Žilina zo dňa 20. 09. 2019 týkajúcej sa vyčíslenej výšky dodávky zemného plynu v rozsahu 8442 m³ ku dňu 22. 02. 2017 na

odbernom mieste z dôvodu, že potvrdenie bolo vyhotovené ku dňu 20. 09. 2019 (ex post) a je v ňom nesprávne uvedený dátum dňa 22. 02. 2017, ktorým „Zmluva o dodávke zemného plynu bola ukončená dňa 22. 02. 2017 a to jednostranným odstúpením od Zmluvy o združenej dodávke plynu,“ odvolací súd poukazuje na to, že nič nebránilo dodávateľovi zemného plynu vyhotoviť potvrdenie o skutočnostiach, ktoré nastali v minulosti, pričom nesprávne uvedený dátum odstúpenia od Zmluvy o dodávke zemného plynu na odbernom mieste B.S. XXXX/6, U. O., nemal vplyv na stav spotreby zemného plynu v rozsahu 8443 m³ ku dňu 22. 02. 2017. Pokiaľ súd prvej inštancie mal pochybnosti o rozsahu spotreby zemného plynu ku dňu 22. 02. 2017, nič nebránilo požiadať žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia podľa § 150 ods. 2 CSP.

30. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že po odstúpení od Zmluvy o dodávke plynu zo dňa 08. 06. 2016 došlo za prítomnosti žalovanej k demontáži plynomeru až dňa 30. 06. 2018, teda až po dvoch rokoch od jednostranného odstúpenia od Zmluvy o dodávke plynu, avšak z obsahu spisu nevyplýva, že v období od 08. 06. 2016 do 30. 06. 2018 by žalobca kontaktoval žalovanú (ako podielovú spoluvlastníčku nehnuteľností) ohľadom demontáže plynomeru, a to za účelom predchádzania vzniku škody (neoprávneného odberu plynu) v zmysle ustanovenia § 415 OZ. Vzhľadom na uvedené je potrebné, aby súd prvej inštancie posúdil aj eventuálne zavinenie poškodeného (žalobcu) v zmysle ustanovenia § 441 OZ po ustálení, či žalobca urobil po odstúpení od Zmluvy o dodávke plynu (po zistení rozhodných skutočností pre vznik škody) včasné a efektívne opatrenia na to, aby ku škode nedochádzalo, a to v súčinnosti žalovanej.

31. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

32. V rámci ďalšieho konania sa súd prvej inštancie vysporiada s pasívnou vecnou legitimáciou žalovanej, posúdi (ne)platnosť právneho úkonu - Zmluvy o nájme nebytových priestorov uzavretej dňa 22. 02. 2017 a taktiež s relevantnosťou námietky premičania vnesenej žalovanou. Následne súd prvej inštancie posúdi dôvodnosť žaloby a ustáli opodstatnenosť uplatňovaného nároku žalobcu voči žalovanej, pričom sa súd prvej inštancie vysporiada i s eventúalnym zavinením poškodeného (žalobcu) v súlade s § 441 OZ a s námietkou žalovanej, podľa ktorej žalobca nemal právo vybrať si len jedného podielového spoluvlastníka hoci väčšinového (žalovanú) a len voči nemu si uplatniť svoje právo na náhradu škody. V tejto súvislosti súd prvej inštancie posúdi, či žalovaná ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností zodpovedala za škodu z titulu neoprávneného odberu plynu spoločne a nerozdielne i s ďalšou podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností E.ovou Korneliou (§ 438 ods. 1 OZ) a či žalobca mohol v zmysle ustanovenia § 511 ods. 1 OZ požadovať celé plnenie (náhradu škody) od žalovanej. Odvolací súd podotýka, že na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd prvej inštancie strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 2 CSP).

33. Odvolací súd konštatuje, že v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti rozhodnutia a musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery.

34. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

35. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Podľa ustanovenia § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

Odvolací súd poučuje strany v zmysle ustanovenia § 160 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).